

Nogle af udvalgets spørgsmål til fødevareministeren og dennes svar herpå*Spørgsmål 5:*

Hvor ofte har politiet ydet bistand ifølge § 10, stk. 2, i lov nr. 341/1992, og kan § 11, stk. 2, i L 142 ikke udelades?

Svar:

Ifølge Veterinærdirektoratet, der administrerer loven og de i medfør af loven udstedte bekendtgørelser, har det ikke hidtil været nødvendigt at få politiets bistand i henhold til § 10, stk. 1, i den eksisterende lov om opdræt af vildt og ræve.

Selv om § 10, stk. 2, ikke har været anvendt, mener jeg ikke, at bestemmelsen er overflødig. Det viser blot, at kontrollen i praksis fungerer, som den helst skulle, uden problemer, hvilket kun er godt.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at politiets bistand ikke kun sker for at hjælpe tilsynsmyndigheden, men faktisk også tjener som opdrætternes og dermed borgerens garant for, at tilsynsmyndigheden ikke foretager handlinger, der ligger uden for lovgivningens rammer.

Spørgsmål 14:

Vil en person, der ønsker at oprette en bedrift med opdræt af større dyr, på forhånd hos myndighederne kunne få at vide, hvilke betingelser der nøjagtigt skal opfyldes?

Svar:

Svaret er ja, hvis der er tale om en person, der ifølge loven har indgivet en ansøgning til ministeriet om tilladelse til opdræt af en bestemt dyreart.

Uformelle forespørgsler har ministeriet ikke mulighed for at besvare, idet en egentlig stillingtagen, jf. mit svar på spørgsmål 3, bl.a. kræver indhentelse af sagkyndige udtalelser.

Spørgsmål 16:

Ministeren bedes redegøre for bedriftsindehavernes retssikkerhed ved myndighedernes kontrol set i forhold til personer, der er sigtet inden for strafferetsplejen. Er det efter ministe-

rens opfattelse ikke betænkeligt, at det er den samme myndighed, der kontrollerer og eventuelt senere foretager anmeldelse til politiet?

Svar:

Jeg synes egentlig, der er god sammenhæng i, at det er den samme myndighed, der kontrollerer og eventuelt senere foretager anmeldelse til politiet, da den kontrollerende myndighed jo besidder ekspertisen på området og dermed hurtigt kan se, om gældende regler eventuelt ikke er overholdt.

Hvis Veterinærdirektoratet skulle indvolvere en anden myndighed, ville der blive tale om dobbeltkontrol, hvilket ville være u hensigtsmæssigt for bedriftsindehaveren, der ville få tre besøg – 2 kontrolbesøg og 1 besøg af politiet – ligesom sagsbehandlingstiden nødvendigvis ville trække ud. I øvrigt har jeg umiddelbart vanskeligt ved at forestille mig, hvilken myndighed der i givet fald skulle skydes ind imellem Veterinærdirektoratet og politiet.

I øvrigt er forholdet inden for bl.a. færdselsloven og strafferetsplejen det, at det ofte er politiet, der både foretager kontrollen og træffer beslutning om en eventuel tiltalerejsning. Jeg mener ikke, at dette forhold giver anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Spørgsmål 22:

Hvorledes vil ministeren garantere, at myndighederne ikke udøver vilkårlig magt over for bedriftsindehaveren, når borgeren ikke har den retssikkerhed, som garanteres kriminelle, der sigtes for langt større forbrydelser?

Svar:

Jeg kan naturligvis ikke fuldt ud garantere, at der ikke kan ske fejl.

Jeg har imidlertid aldrig hørt om, at kredsydlægerne skulle have anvendt magt over for bedriftsindehaverne, og jeg kan da heller ikke forestille mig, at det nogen sinde skulle blive tilfældet.